

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

DIRECTIVA 95/31/CE A COMISIEI

din 5 iulie 1995

de stabilire a criteriilor specifice de puritate privind îndulcitorii autorizați pentru utilizare în produsele alimentare

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 178, 28.7.1995, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

				Jurnalul Oficial		
				NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 98/66/CE a Comisiei din 4 septembrie 1998	L 257	35	19.9.1998		
► <u>M2</u>	Directiva 2000/51/CE a Comisiei din 26 iulie 2000	L 198	41	4.8.2000		
► <u>M3</u>	Directiva 2001/52/CE a Comisiei din 3 iulie 2001	L 190	18	12.7.2001		
► <u>M4</u>	Directiva 2004/46/CE a Comisiei din 16 aprilie 2004	L 114	15	21.4.2004		
► <u>M5</u>	Directiva 2006/128/CE a Comisiei din 8 decembrie 2006	L 346	6	9.12.2006		

DIRECTIVA 95/31/CE A COMISIEI

din 5 iulie 1995

**de stabilire a criteriilor specifice de puritate privind îndulcitorii
autorizați pentru utilizare în produsele alimentare**

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 89/107/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind aditivii alimentari autorizați pentru utilizare în produsele alimentare destinate consumului uman ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/34/CE ⁽²⁾, în special articolul 3 alineatul (3) litera (a),

după consultarea Comitetului științific pentru alimentație umană,

întrucât este necesar să se stabilească criteriile de puritate pentru toți îndulcitorii menționați la Directiva 94/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1994 privind îndulcitorii care trebuie utilizați în produsele alimentare ⁽³⁾;

întrucât este necesar să se țină seama de specificațiile și tehnicile analitice pentru îndulcitori stabilite de *Codex Alimentarius* și prevăzute de Comitetul mixt de experți FAO/WHO pentru aditivii alimentari (CMEAA);

întrucât aditivii alimentari, preparați prin metode de producție sau cu materiale inițiale foarte diferite de cele incluse în evaluarea Comitetului științific pentru alimentație umană sau de cele menționate de prezenta directivă, ar trebui supuși evaluării de către Comitetul științific pentru alimentație umană în vederea unei evaluări depline cu accent pe criteriul de puritate;

întrucât măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru produse alimentare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Criteriile de puritate menționate la articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 89/107/CEE pentru îndulcitorii menționați de Directiva 94/35/CE sunt stabilite în anexă.

(2) Criteriile de puritate pentru E 420 (i), E 420 (ii) și E 421 menționate în anexa la prezenta directivă înlocuiesc criteriile de puritate pentru substanțele respective menționate în anexa la Directiva 78/663/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾.

Articolul 2

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 1996. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

⁽¹⁾ JO L 40, 11.2.1989, p. 27.

⁽²⁾ JO L 237, 10.9.1994, p. 1.

⁽³⁾ JO L 237, 10.9.1994, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 223, 14.8.1978, p. 7.

▼B

(2) Produsele introduse pe piață sau etichetate înaintea datei menționate, care nu îndeplinesc cerințele prezentei directive, pot fi comercializate, cu toate acestea, până la epuizarea stocului.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXĂ

E 420 (i) – SORBITOL

Sinonime	D-glucitol, D-sorbitol
Definiție	
<i>Denumire chimică</i>	D-glucitol
<i>Einecs</i>	200-061-5
<i>Număr E</i>	E 420 (i)
<i>Formulă chimică</i>	$C_6H_{14}O_6$
<i>Masă moleculară relativă</i>	182,17
<i>Compoziție</i>	Conține nu mai puțin de 97 % din glicitolul total și nu mai puțin de 91 % din D-sorbitol raportat la substanța uscată. Glicitolii sunt compuși cu formula structurală $CH_2OH-(CHOH)_n-CH_2OH$ unde „n” este un număr întreg
Descriere	Pudră higroscopică albă, pudră cristalină, fulgi sau granule cu gust dulce
Identificare	
<i>A. Solubilitate</i>	Foarte solubilă în apă, ușor solubilă în etanol
<i>B. Intervalul de topire</i>	88-102 °C
<i>C. Derivat de monobenziliden al sorbitolului</i>	La 5 g de mostră se adaugă 7 ml metanol, 1 ml de benzaldehidă și 1 ml de acid clorhidric. Se amestecă și se agită într-un agitator mecanic până când se formează cristale. Se filtrează prin aspirație, se dizolvă cristalele în 20 ml apă fiartă care conține 1 g de bicarbonat de sodiu, se filtrează încă fierbinte, se răcește filtratul, se filtrează prin aspirație, se spală cu 5 ml amestec apă-metanol (1:2), se usucă în aer. Cristalele obținute se topesc la temperaturi cuprinse între 173 și 179 °C
Puritate	
<i>Conținut de apă</i>	Nu mai mult de 1 % (metoda Karl Fischer)
<i>Cenușă sulfată</i>	Nu mai mult de 0,1 % raportat la substanța uscată
<i>Zaharuri reducătoare</i>	Nu mai mult de 0,3 % raportat la substanța uscată
<i>Zaharuri totale</i>	Nu mai mult de 1 % raportat la substanța uscată
<i>Cloruri</i>	Nu mai mult de 50 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Sulfați</i>	Nu mai mult de 100 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Nichel</i>	Nu mai mult de 2 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Arsenic</i>	Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Plumb</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Metale grele</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată

E 420 (ii) – SIROP DE SORBITOL

Sinonime	Sirop D-elucitol
Definiție	
<i>Denumire chimică</i>	Siropul de sorbitol format prin hidrogenarea siropului de glucoză este compus din D-sorbitol, D-manitol și zaharuri hidrogenate. Partea de produs care nu este D-sorbitol este compusă, în principal, din oligozaharide hidrogenate formate prin hidrogenarea siropului de glucoză folosit ca material brut (în acest caz siropul nu se cristalizează) sau manitol. Cantități mici de glicitol unde $n \leq 4$ pot fi prezente. Glicitolii sunt compuși cu formula structurală $CH_2OH-(CHOH)_n-CH_2OH$ unde „n” este un număr întreg

▼B

<i>Einecs</i>	270-337-8
<i>Număr E</i>	E 420 (ii)
<i>Compoziție</i>	Conține nu mai puțin de 69 % total solide și nu mai puțin de 50 % D-sorbitol pe bază anhidră
Descriere	Soluție apoasă incoloră clară și cu gust dulce
Identificare	
<i>A. Solubilitate</i>	Miscibil în apă, glicerol și propan-1,2-diol
<i>B. Derivat de monobenziliden al sorbitolului</i>	La 5 g de mostră se adaugă 7 ml metanol, 1 ml de benzaldehidă și 1 ml de acid clorhidric. Se amestecă și se agită într-un agitator mecanic până ce se formează cristale. Se filtrează prin aspirație, se dizolvă cristalele în 20 ml apă fiartă care conține 1 g de bicarbonat de sodiu, se filtrează încă fierbinte. Se răcește filtratul, se filtrează prin aspirație, se spală cu 5 ml amestec apă-metanol (1:2), se usucă în aer. Cristalele obținute se topesc la temperaturi cuprinse între 173 și 179 °C
Puritate	
<i>Conținut de apă</i>	Nu mai mult de 31 % (metoda Karl Fischer)
<i>Cenușă sulfată</i>	Nu mai mult de 0,1 % raportat la substanța uscată
<i>Zaharuri reducătoare</i>	Nu mai mult de 0,3 % exprimat ca glucoză raportat la substanța uscată
<i>Cloruri</i>	Nu mai mult de 50 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Sulfați</i>	Nu mai mult de 100 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Nichel</i>	Nu mai mult de 2 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Arsenic</i>	Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Plumb</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Metale grele</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată

▼M3**E 421 MANITOL****1. Manitol**

Sinonime	D-manitol
Definiție	Produs prin hidrogenarea catalitică a soluțiilor de hidrați de carbon conținând glucoză și/sau fructoză
<i>Denumirea chimică</i>	D-manitol
<i>Einecs</i>	200-711-8
<i>Formula chimică</i>	C ₆ H ₁₄ O ₆
<i>Masă moleculară</i>	182,2
<i>Compoziție</i>	Conținut minim 96,0 % D-manitol și maxim 102 % pe bază uscată
Descriere	Pulbere cristalină, albă, inodoră
Identificare	
<i>A. Solubilitate</i>	Solubil în apă, foarte puțin solubil în etanol, practic insolubil în eter
<i>B. Interval de topire</i>	Între 164 și 169 °C
<i>C. Cromatografie în strat subțire</i>	Trece testul
<i>D. Rotație specifică</i>	[α] _D ²⁰ : + 23° la 25° (soluție de borat)
<i>E. pH</i>	Între 5 și 8 Se adaugă 0,5 ml dintr-o soluție saturată de clorură de potasiu la 10 ml de soluție 10 % v/v a probei, apoi se măsoară pH-ul

▼ **M3****Puritate**

Pierdere la uscare	Maximum 0,3 % (105 °C, patru ore)
Zaharuri reducătoare	Maximum 0,3 % (sub formă de glucoză)
Total zaharuri	Maximum 1 % (sub formă de glucoză)
Cenușă sulfată	Maximum 0,1 %
Cloruri	Maximum 70 mg/kg
Sulfat	Maximum 100 mg/kg
Nichel	Maximum 2 mg/kg
Plumb	Maximum 1 mg/kg

2. Manitol produs prin fermentare**Sinonime**

D-manitol

Definiție

Produs prin fermentarea discontinuă, în condiții anaerobe, folosindu-se o tulpină obișnuită a fermentului *Zygosaccharomyces rouxii*

Denumirea chimică

D-manitol

Einecs

200-711-8

Formula chimică

 $C_6H_{14}O_6$

Masă moleculară

182,2

Abaliza chimică a probei

Conținut minim 99,0 % pe bază uscată

Descriere

Pulbere cristalină, albă, inodoră

Identificare

A. Solubilitate

Solubil în apă, foarte puțin solubil în etanol, practic insolubil în eter

B. Interval de topire

Între 164 și 169 °C

C. Cromatografie în strat subțire

Trece testul

D. Rotație specifică

 $[\alpha]_D^{20}$: + 23° la 25° (soluție de borat)

E. pH

Între 5 și 8

Se adaugă 0,5 ml dintr-o soluție saturată de clorură de potasiu la 10 ml de soluție 10 % v/v a probei, apoi se măsoară pH-ul

Puritate

Arabitol	Maximum 0,3 %
Pierdere la uscare	Maximum 0,3 % (105 °C, patru ore)
Zaharuri reducătoare	Maximum 0,3 % (sub formă de glucoză)
Total zaharuri	Maximum 1 % (sub formă de glucoză)
Cenușă sulfată	Maximum 0,1 %
Cloruri	Maximum 70 mg/kg
Sulfat	Maximum 100 mg/kg
Plumb	Maximum 1 mg/kg
Bacterii aerobe mezofile	Maximum 10 ³ /g
Bacterii coliforme	Absente în 10 g
<i>Salmonella</i>	Absentă în 10 g
<i>E. coli</i>	Absentă în 10 g
<i>Staphylococcus aureus</i>	Absent în 10 g
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	Absent în 10 g
Mucegaiuri	Maximum 100/g
Fermenți	Maximum 100/g

▼ **M1****E 953 — IZOMALT****Sinonime**

Izomaltutoză hidrogenată, palatinoză hidrogenată

Definiție*Denumirea chimică*

Izomaltul este un amestec de monozaharide și de dizaharide hidrogenate, ai căror principali componenți sunt dizaharidele:

6-O- α -D-glucopiranozil-D-sorbitol (1,6-GPS) și Dihidrat de 1-O- α -D-glucopiranozil-D-manitol (1,1-GPM)*Formula chimică*6-O- α -D-glucopiranozil-D-sorbitol: $C_{12}H_{24}O_{11}$ Dihidrat de 1-O- α -D-glucopiranozil-D-manitol: $C_{12}H_{24}O_{11} \cdot 2H_2O$ *Masa moleculară relativă*6-O- α -D-glucopiranozil-D-sorbitol: 344,32Dihidrat de 1-O- α -D-glucopiranozil-D-manitol: 380,32*Analiză*Conținut de cel puțin 98 % monozaharide și dizaharide hidrogenate și cel puțin 86 % amestec de 6-O- α -D-glucopiranozil-D-sorbitol și dihidrat de 1-O- α -D-glucopiranozil-D-manitol determinat raportat la substanță anhidră.**Descriere**

Substanță inodoră, de culoare albă, puțin higroscopică, masă cristalină.

IdentificareA. *Solubilitate*

Solubil în apă, solubilitate foarte redusă în etanol.

B. *Cromatografie în strat subțire*

Se examinează prin cromatografie în strat subțire, prin utilizarea unei plăcuțe acoperite cu un strat de silicagel cromatografic de aproximativ 0,2 mm grosime. Principalele pete de pe cromatogramă sunt cele care corespund punctelor 1,1-GPM și 1,6-GPS.

Puritate*Conținut de apă*

Cel mult 7 % (metoda Karl Fischer)

Cenușă sulfatată

Cel mult 0,05 % raportat la substanța uscată

D-manitol

Cel mult 3 %

D-sorbitol

Cel mult 6 %

Zaharuri reducătoare

Cel mult 0,3 %, exprimate ca glucoză, raportat la substanța uscată

Nichel

Cel mult 2 mg/kg raportat la substanța uscată

Arsen

Cel mult 3 mg/kg raportat la substanța uscată

Plumb

Cel mult 1 mg/kg raportat la substanța uscată

Metale grele (de exemplu, Pb)

Cel mult 10 mg/kg raportat la substanța uscată

▼ **M5****E 965 (i) MALTITOL****Sinonime**

D-maltitol, maltoză hidrogenată

Definiție*Denumire chimică* (α) -D-glucopiranozil-1,4-D-glucitol

IESCE

209-567-0

Formulă chimică $C_{12}H_{24}O_{11}$ *Masă moleculară relativă*

344,31

Compoziție

Conține nu mai puțin de 98 % D-maltitol

 $C_{12}H_{24}O_{11}$ pe bază anhidră**Descriere**

Pudră cristalină albă, cu gust dulce

IdentificareA. *Solubilitate*

Foarte solubil în apă, ușor solubil în etanol

▼ **M5**

B. Interval de topire	148 °C până la 151 °C
C. Rotație specifică	$[\alpha]_{D}^{20} = +105,5^{\circ}$ până la $+108,5^{\circ}$ (5 % greutate/volum soluție)
Puritate	
Apă	Nu mai mult de 1 % (metoda Karl-Fisher)
Cenușă sulfată	Nu mai mult de 0,1 %, raportat la substanța uscată
Zaharuri reducătoare	Nu mai mult de 0,1 %, exprimat în glucoză, raportat la substanța uscată
Cloruri	Nu mai mult de 50 mg/kg, raportat la substanța uscată
Sulfai	Nu mai mult de 100 mg/kg, raportat la substanța uscată
Nichel	Nu mai mult de 2 mg/kg, raportat la substanța uscată
Arsenic	Nu mai mult de 3 mg/kg, raportat la substanța uscată
Plumb	Nu mai mult de 1 mg/kg, raportat la substanța uscată

E 965 (ii) SIROP DE MALTITOL

Sinonime	Sirop de glucoză cu conținut mare de maltoză hidrogenată, sirop de glucoză hidrogenată
Definiție	Amestec constituit în principal din maltitol cu sorbitol și oligo- și polizaharide hidrogenate. Se obține prin hidrogenarea catalitică a siropului de glucoză cu un conținut mare de maltoză sau prin hidrogenarea fiecărei componente, urmată de amestecare. Produsul comercializat se livrează atât sub formă de sirop, cât și sub formă de produs solid
Compoziție	Conține nu mai puțin de 99 % D-maltitol din totalul zaharidelor hidrogenate pe baza anhidră și nu mai puțin de 50 % maltitol pe baza anhidră
Descriere	Lichide vâscoase limpezi, incolori și inodore sau masă cristalină albă
Identificare	
A. Solubilitate	Foarte solubil în apă, ușor solubil în etanol
B. Cromatografie în strat subțire	Test pozitiv
Puritate	
Apă	Nu mai mult de 31 % (metoda Karl-Fisher)
Zaharuri reducătoare	Nu mai mult de 0,3 %, exprimat ca glucoză
Cenușă sulfată	Nu mai mult de 0,1 %
Cloruri	Nu mai mult de 50 mg/kg
Sulfat	Nu mai mult de 100 mg/kg
Nichel	Nu mai mult de 2 mg/kg
Plumb	Nu mai mult de 1 mg/kg

E 966 LACTITOL

Sinonime	Lactit, lactositol, lactobiosit
Definiție	
Denumire chimică	4-O-β-D-galactopiranosil-D-glucitol
IESCE	209-566-5
Formulă chimică	$C_{12}H_{24}O_{11}$
Masă moleculară relativă	344,32
Compoziție	Nu mai puțin de 95 %, raportat la substanța uscată
Descriere	Pulberi cristaline cu gust dulce sau soluții incolori. Produsele cristaline apar ca anhidre, monohidrați și dihidrați.

▼ **M5****Identificare**

A. Solubilitate

Foarte solubil în apă

B. Rotație specifică

[α]_D²⁰ = + 13° până la + 16°, calculat pe o bază anhidră (10 % greutate/volum soluție apoasă)**Puritate**

Apă

Produse cristaline; nu mai mult de 10,5 % (metoda Karl-Fisher)

Alți polioli

Nu mai mult de 2,5 %, pe bază anhidră

Zaharuri reducătoare

Nu mai mult de 0,2 %, exprimat ca glucoză raportat la substanța uscată

Cloruri

Nu mai mult de 100 mg/kg, raportat la substanța uscată

Sulfați

Nu mai mult de 200 mg/kg, raportat la substanța uscată

Cenușă sulfată

Nu mai mult de 0,1 %, raportat la substanța uscată

Nichel

Nu mai mult de 2 mg/kg, raportat la substanța uscată

Arsenic

Nu mai mult de 3 mg/kg, raportat la substanța uscată

Plumb

Nu mai mult de 1 mg/kg, raportat la substanța uscată

▼ **B****E 967 – XILITOL****Sinonime**

Xilitol

Definiție*Denumire chimică*

D-xilitol

Einecs

201-788-0

Număr E

E 967

*Formulă chimică*C₅H₁₂O₅*Masă moleculară relativă*

152,15

Compoziție

Nu mai puțin de 98,5 % ca xilitol pe bază de substanță uscată

Descriere

Pudră cristalină albă, inodoră, cu gust foarte dulce

Identificare

A. Solubilitate

Foarte solubil în apă, puțin solubil în etanol

B. Intervalul de topire

92 la 96 °C

C. pH

5 la 7 (10 % m/v soluție apoasă)

Puritatea*Pierdere la uscare*

Nu mai mult de 0,5 %. Se usucă 0,5 g de mostră într-o cameră de vid cu fosfor la 60 °C timp de 4 ore

Cenușă sulfată

Nu mai mult de 0,1 % exprimată raportat la substanța uscată

Zaharuri reducătoare

Nu mai mult de 0,2 % exprimat ca glucoză raportat la substanța uscată

Alți alcooli polihidrici

Nu mai mult de 1 % raportat la substanța uscată

Nichel

Nu mai mult de 2 mg/kg raportat la substanța uscată

Arsenic

Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată

Plumb

Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată

Metale grele

Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată

Cloruri

Nu mai mult de 100 mg/kg raportat la substanța uscată

Sulfați

Nu mai mult de 200 mg/kg raportat la substanța uscată

▼ **M5****E 968 ERITRITOL**

Sinonime	Mezoeritritol, tetrahidroxi-butan, eritrită
Definiție	Se obține prin fermentația unei surse de hidrați de carbon cu levuri osmofile de calitate alimentară, sigure și adaptate, ca <i>Moniliella pollinis</i> sau <i>Trichosporonoides megachilensis</i> , urmată de purificare și uscare
Denumire chimică	1,2,3,4-butanotetrol
IESCE	205-737-3
Formulă chimică	C ₄ H ₁₀ O ₄
Greutate moleculară	122,12
Compoziție	Nu mai puțin de 99 % după uscare
Descriere	Cristale albe, inodore, nehigroscopice și termostabile cu o putere de îndulcire de aproximativ 60-80 % din cea a zaharozei
Identificare	
A. Solubilitate	Ușor solubil în apă, puțin solubil în etanol, insolubil în eter etilic.
B. Interval de topire	119-123 °C
Puritate	
Pierdere la uscare	Nu mai mult de 0,2 % (70 °C, șase ore, în exsicator cu vid)
Cenușă sulfată	Nu mai mult de 0,1 %
Substanțe reducătoare	Nu mai mult de 0,3 %, exprimat în D-glucoză
Ribitol și glicerol	Nu mai mult de 0,1 %
Plumb	Nu mai mult de 0,5 mg/kg

▼ **M3****E 950 ACESULFAM K**

Sinonime	Acesulfam potasiu, sare de potasiu de 3,4-dihidro-6-metil-1,2,3-oxatiazin-4-unu, 2,2-dioxid
Definiție	
Denumirea chimică	Sare de potasiu 6-metil-1,2,3-oxatiazin-4(3H)-unu-2,2-dioxid
Einecs	259-715-3
Formula chimică	C ₄ H ₄ KNO ₄ S
Masă moleculară	201,24
Compoziție	Conținut minim 99 % de C ₄ H ₄ KNO ₄ S pe bază anhidră
Descriere	Pulbere cristalină inodoră, albă. De aproximativ 200 ori mai dulce decât zaharoza.
Identificare	
A. Solubilitate	Foarte solubil în apă, foarte puțin solubil în etanol
B. Absorbția razelor ultraviolete	Maximum 227 ± 2 nm pentru o soluție de 10 mg în 1 000 ml de apă
C. Test pozitiv pentru potasiu	Trece testul (se testează reziduul obținut prin calcinarea a 2 g de probă)
D. Testul de precipitare	Se adaugă câteva picături dintr-o soluție 10 % de cobaltnitrit de sodiu la o soluție de 0,2 g din probă în 2 ml de acid acetic și 2 ml de apă. Se produce un precipitat galben
Puritate	
Pierdere la uscare	Maximum 1 % (105 °C, două ore)
Impurități organice	Trece testul pentru 20 mg/kg de componente active UV

▼ **M3**

Fluorură	Maximum 3 mg/kg
Plumb	Maximum 1 mg/kg

▼ **B****E 951 – ASPARTAM**

Sinonime	Ester metilic al aspartilfenilalaninei
Definiție	
<i>Denumire chimică</i>	Ester N-metilic al N-L- α -(aspartil-L-fenilalaninei Ester N-metilic al acidului 3-amino-N-(α -carbometoxi-fenetil) succinamic
<i>Einecs</i>	245-261-3
<i>Număr E</i>	E 951
<i>Formulă chimică</i>	$C_{14}H_{18}N_2O_5$
<i>Masă moleculară relativă</i>	294,31
<i>Compoziție</i>	Nu mai puțin de 98 % și nu mai mult de 102 % $C_{14}H_{18}N_2O_5$ pe bază anhidră
Descriere	Pudră cristalină albă, inodoră, cu gust dulce. Aproximativ de 200 de ori mai dulce decât zaharoza
Identificare	
<i>Solubilitate</i>	Ușor solubil în apă și în etanol
Puritate	
<i>Pierdere la uscare</i>	Nu mai mult de 4,5 % (105 °C, 4 ore)
<i>Cenușă sulfată</i>	Nu mai mult de 0,2 % raportat la substanța uscată
<i>pH</i>	Între 4,5 și 6,0 (soluție de 1 la 125)
<i>Transmitanță</i>	Transmitanța unei soluții de 1 % în 2N acid clorhidric determinată într-o cuvă de 1 cm la 430 nm cu un spectrometru adecvat, folosind acid clorhidric 2N ca referință, este cel puțin 0,95, echivalentă unei absorbante de cel mult aproximativ 0,022
<i>Rotație specifică</i>	$(\alpha)_D^{20}$: + 14,5 la + 16,5° determină în soluție de 4 în 100/15 N acid formic în 30 minute după prepararea soluției mostră
<i>Arsenic</i>	Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Plumb</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Metale grele</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată
<i>Acid 5-benzil-3,6-dioxo-2-piperazin acetic</i>	Nu mai mult de 1,5 % raportat la substanța uscată

E 952 – ACID CICLAMIC ȘI SĂRURILE LUI DE Na ȘI Ca

(I) ACID CICLAMIC	
Sinonime	Acid ciclohexansulfamic, ciclamat
Definiție	
<i>Denumire chimică</i>	Acid ciclohexansulfamic, acid ciclohexilaminosulfonic
<i>Einecs</i>	202-898-1
<i>Număr E</i>	E 952
<i>Formulă chimică</i>	$C_6H_{13}NO_3S$
<i>Masă moleculară relativă</i>	179,24
<i>Compoziție</i>	Acidul ciclohexilsulfamic conține nu mai puțin de 98 % și nu mai mult decât echivalentul a 102 % de $C_6H_{13}NO_3S$ calculat pe bază anhidră

▼ B

Descriere	Pudră cristalină albă, inodoră, cu gust dulce-amăru, de 40 de ori mai dulce ca zaharoza
Identificare	
A. <i>Solubilitate</i>	Solubil în apă și în etanol
B. <i>Test de precipitare</i>	Se acidifică o soluție de 2 % cu acid clorhidric, se adaugă 1 ml de soluție molară de clorură de bariu în apă și se filtrează dacă apar forme precipitate. Soluției clare i se adaugă 1 ml de 10 % soluție de nitrit de sodiu. Se formează un precipitat alb.
Puritatea	
<i>Pierdere la uscare</i>	Nu mai mult de 1 % (105 °C, 1 oră)
<i>Seleniu</i>	Nu mai mult de 30 mg/kg exprimat ca seleniu raportat la substanța uscată
<i>Plumb</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Metale grele</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată
<i>Arsenic</i>	Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Ciclohexilamină</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Diciclohexilamină</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Anilină</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
(II) CICLAMAT DE SODIU	
Sinonime	Ciclamat, sare de sodiu a acidului ciclamic
Definiție	
<i>Denumire chimică</i>	Ciclohexansulfamat de sodiu, ciclohexilsulfamat de sodiu
<i>Einecs</i>	205-348-9
<i>Număr E</i>	E 952
<i>Formulă chimică</i>	$C_6H_{12}NNaO_3S$ și forma dihidrată $C_6H_{12}NNaO_3S \cdot 2H_2O$
<i>Masă moleculară relativă</i>	201,22 raportat la substanța uscată 237,22 calculat pe baza hidratată
<i>Compoziție</i>	Nu mai puțin de 98 % și nu mai mult de 102 % raportat la substanța uscată Forma deshidratată: nu mai puțin de 84 % raportat la substanța uscată
Descriere	Pudră cristalină albă, inodoră, cu gust dulce, de aproximativ 30 de ori mai dulce decât zaharoza
Identificare	
<i>Solubilitate</i>	Solubil în apă, practic insolubil în etanol
Puritate	
<i>Pierdere la uscare</i>	Nu mai mult de 1 % (105 °C, 1 oră) Nu mai mult de 15,2 % (105 °C, 2 ore) pentru forma dihidrată
<i>Seleniu</i>	Nu mai mult de 30 mg/kg exprimat ca seleniu raportat la substanța uscată
<i>Arsenic</i>	Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Plumb</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Metale grele</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată
<i>Ciclohexilamină</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Diciclohexilamină</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Anilină</i>	Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată

▼ B**(III) CICLAMAT DE CALCIU****Sinonime**

Ciclamat, sare de calciu a acidului ciclamic

Definiție*Denumire chimică*

Ciclohexansulfamat de calciu, ciclohexilsulfamat de calciu

Einecs

205-349-4

Număr E

E 952

Formulă chimică $C_{12}H_{24}CaN_2O_6S_2 \cdot 2H_2O$ *Masă moleculară relativă*

432,57

Compoziție

Nu mai puțin de 98 % și nu mai mult de 10 % raportat la substanța uscată

Descriere

Cristale incoloro sau pudră cristalină albă. Aproximativ de 30 de ori mai dulce decât zaharoza

Identificare*Solubilitate*

Solubil în apă, greu solubil în etanol

Puritatea*Pierdere la uscare*

Nu mai mult de 1 % (105 °C, 1 oră)

Nu mai mult de 8,5 % (140 °C, 4 ore) pentru forma dihidrat.

Seleniu

Nu mai mult de 30 mg/kg exprimat ca seleniu raportat la substanța uscată

Arsenic

Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată

Plumb

Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată

Metale grele

Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată

Ciclohexilamină

Nu mai mult de 10 mg/kg raportat la substanța uscată

Diciclohexilamină

Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată

Anilină

Nu mai mult de 1 mg/kg raportat la substanța uscată

▼ M5**E 954 ZAHARINĂ ȘI SĂRURILE SALE DE Na, K ȘI Ca****(I) ZAHARINA****Definiție***Denumire chimică*

3-oxo-2,3 dihidro-benzo(d)izotiazol- 1,1-dioxid

IESCE

201-321-0

Formulă chimică $C_7H_5NO_3S$ *Masă moleculară relativă*

183,18

*Compoziție*Nu mai puțin de 99 % și nu mai mult de 101 % din $C_7H_5NO_3S$ pe baze anhidre**Descriere**

Cristale albe sau pudră cristalină albă, inodoră sau cu un miros slab aromatic, cu gust dulce, chiar și în soluții foarte diluate. De aproximativ 300 - 500 de ori mai dulce decât zaharoza

Identificare*Solubilitate*

Ușor solubilă în apă, solubilă în soluții bazice, puțin solubilă în etanol

Puritate*Pierdere la uscare*

Nu mai mult de 1 % (105 °C, două ore)

Interval de topire

226-230 °C

Cenușă sulfată

Nu mai mult de 0,2 %, raportat la substanța uscată

Acid benzoic și acid salicilic

La 10 ml de soluție 1 la 20, acidificată anterior cu cinci picături de acid acetic, se adaugă trei picături de soluție

▼ **M5**

	molară de clorură ferică în apă. Nu apare precipitat sau culoare violetă.
o-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
p-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
Acid p-sulfonamido-benzoic	Nu mai mult de 25 mg/kg, raportat la substanța uscată
Substanțe ușor carbonizabile	Absente
Arsenic	Nu mai mult de 3 mg/kg, raportat la substanța uscată
Seleniu	Nu mai mult de 30 mg/kg, raportat la substanța uscată
Plumb	Nu mai mult de 1 mg/kg, raportat la substanța uscată
(II) ZAHARINAT DE SODIU	
Sinonime	Zaharină, sarea de sodiu a zaharinei
Definiție	
Denumire chimică	o-benzosulfimidă de sodiu, sarea de sodiu a 2,3-dihidro-3-oxo-benzizo-sulfonazol, oxobenzizosulfonazol, sare de sodiu dihidrată a 1,2-benzisotiazolină-3-onă-1,1-dioxid
IESCE	204-886-1
Formulă chimică	$C_7H_4NNaO_3S \cdot 2H_2O$
Masă moleculară relativă	241,19
Compoziție	Nu mai puțin de 99 % și nu mai mult de 101 % $C_7H_4NNaO_3S$, calculat pe bază anhidră
Descriere	Cristale albe sau pudră eflorescentă cristalină albă eflorescentă, inodoră sau cu un miros slab, cu gust foarte dulce, chiar în soluții foarte diluate. De aproximativ 300-500 de ori mai dulce decât zaharoza, în soluții diluate
Identificare	
Solubilitate	Ușor solubilă în apă, puțin solubilă în etanol
Puritate	
Pierdere la uscare	Nu mai mult de 15 % (120 °C, patru ore)
Acid benzoic și acid salicilic	La 10 ml de soluție 1 la 20, acidificată anterior cu cinci picături de acid acetic, se adaugă trei picături de soluție molară de clorură ferică în apă. Nu apare precipitat sau culoare violetă.
o-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
p-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
Acid p-sulfonamido-benzoic	Nu mai mult de 25 mg/kg, raportat la substanța uscată
Substanțe ușor carbonizabile	Absente
Arsenic	Nu mai mult de 3mg/kg, raportat la substanța uscată
Seleniu	Nu mai mult de 30 mg/kg, raportat la substanța uscată
Plumb	Nu mai mult de 1 mg/kg, raportat la substanța uscată
(III) ZAHARINAT DE CALCIU	
Sinonime	Zaharină, sare de calciu a zaharinei
Definiție	
Denumire chimică	o-benzosulfimidă de calciu, sare de calciu a 2,3-dihidro-3-oxo-benzisosulfonazol, sare de calciu hidrată (2:7) a 1,2-benzisotiazolină-3-onă-1,1-dioxid
IESCE	229-349-9
Formulă chimică	$C_{14}H_8CaN_2O_6S_2 \cdot 3\frac{1}{2} H_2O$
Masă moleculară relativă	467,48
Compoziție	Nu mai puțin de 95 % $C_{14}H_8CaN_2O_6S_2$, pe bază anhidră

▼ **M5**

Descriere	Cristale albe sau pudră cristalină albă, inodoră sau cu un miros slab, cu gust foarte dulce, chiar în soluții foarte diluate. De aproximativ 300-500 de ori mai dulce decât zaharoza, în soluții diluate
Identificare	
Solubilitate	Ușor solubilă în apă, solubilă în etanol
Puritate	
Pierdere la uscare	Nu mai mult de 13,5 % (120 °C, patru ore)
Acid benzoic și acid salicilic	La 10 ml de soluție 1 la 20, acidifiată anterior cu cinci picături de acid acetic, se adaugă trei picături de soluție molară de clorură ferică în apă. Nu apare precipitat sau culoare violetă.
o-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
p-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
Acid p-sulfonamido-benzoic	Nu mai mult de 25 mg/kg, raportat la substanța uscată
Substanțe ușor carbonizabile	Absente
Arsenic	Nu mai mult de 3 mg/kg, raportat la substanța uscată
Seleniu	Nu mai mult de 30 mg/kg, raportat la substanța uscată
Plumb	Nu mai mult de 1 mg/kg, raportat la substanța uscată
(IV) ZAHARINAT DE POTASIU	
Sinonime	Zaharină, sare de potasiu a zaharinei
Definiție	
Denumire chimică	o-benzosulfimidă de potasiu, sare de potasiu a 2,3-dihidro-3-oxo-benzisosulfonazol, sare de potasiu monohidrată a 1,2-benzisotiazolină-3-onă-1,1-dioxid
IESCE	
Formulă chimică	$C_7H_4KNO_3S \cdot H_2O$
Masă moleculară relativă	239,77
Compoziție	Nu mai puțin de 99 % și nu mai mult de 101 % $C_7H_4KNO_3S$, pe bază anhidră
Descriere	Cristale albe sau pudră cristalină albă, inodoră sau cu un miros slab, cu gust foarte dulce, chiar în soluții foarte diluate. De aproximativ 300-500 de ori mai dulce decât zaharoza
Identificare	
Solubilitate	Ușor solubilă în apă, greu solubilă în etanol
Puritate	
Pierdere la uscare	Nu mai mult de 8 % (120 °C, patru ore)
Acid benzoic și acid salicilic	La 10 ml de soluție 1 la 20, acidificată anterior cu cinci picături de acid acetic, se adaugă trei picături de soluție molară de clorură ferică în apă. Nu apare precipitat sau culoare violetă
o-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
p-toluen-sulfonamidă	Nu mai mult de 10 mg/kg, raportat la substanța uscată
Acid p-sulfonamido-benzoic	Nu mai mult de 25 mg/kg, raportat la substanța uscată
Substanțe ușor carbonizabile	Absente
Arsenic	Nu mai mult de 3 mg/kg, raportat la substanța uscată
Seleniu	Nu mai mult de 30 mg/kg, raportat la substanța uscată
Plumb	Nu mai mult de 1 mg/kg, raportat la substanța uscată

▼ **M5****E 955 SUCRALOZĂ**

Sinonime	4,1',6'-triclorogalactosucroză
Definiție	
Denumire chimică	1,6-Dicloro-1,6-dideoxy-β-D-fructofuranozil-4-cloro-4-deoxy-α-D-galactopiranozidă
IESCE	259-952-2
Formulă chimică	C ₁₂ H ₁₉ Cl ₃ O ₈
Greutate moleculară	397,64
Compoziție	Conține nu mai puțin de 98 % și nu mai mult de 102 % C ₁₂ H ₁₉ Cl ₃ O ₈ calculat pe bază anhidră
Descriere	Pudră cristalină de culoare albă-albicioasă, practic inodoră
Identificare	
A. Solubilitate	Ușor solubilă în apă, metanol și etanol Ușor solubilă în acetat de etil
B. Absorbție infraroșu	Spectrul infraroșu al unei dispersii a eșantionului în bromură de potasiu prezintă maxime relative la lungimi de undă asemănătoare cu cele din spectrul de referință obținut folosind un standard de referință al sucralozei
C. Cromatografie în strat subțire	Pata principală în soluția de test are aceeași valoare R _f ca și pata principală a soluției standard A la care se face referire în testarea altor dizaharide clorurate. Această soluție standard se obține prin dizolvarea a 1,0 g de sucraloză standard de referință în 10 ml de metanol
D. Rotație specifică	[α] _D ²⁰ = +84,0° până la + 87,5°, calculate pe o bază anhidră (soluție de 10 % greutate/volum)
Puritate	
Apă	Nu mai mult de 2,0 % (Metoda Karl-Fisher)
Cenușă sulfată	Nu mai mult de 0,7 %
Alte dizaharide clorurate	Nu mai mult de 0,5 %
Monozaharide clorurate	Nu mai mult de 0,1 %
Oxid de trifenilfosfină	Nu mai mult de 150 mg/kg
Metanol	Nu mai mult de 0,1 %
Plumb	Nu mai mult de 1 mg/kg

▼ **B****E 957 – TAUMATINĂ**

Sinonime	
Definiție	
<i>Denumire chimică</i>	Taumatina se obține prin extracție apoasă din fructe de soiuri naturale de <i>Thaumatococcus daniellii</i> (Benth) și constă în special din proteine de taumatină I și taumatină II împreună cu constituenți mici din plante derivate din materia primă
<i>Einecs</i>	258-822-2
<i>Număr E</i>	E 957
<i>Formulă chimică</i>	Polipeptida de 207 aminoacizi
<i>Masă moleculară relativă</i>	Taumatină I 22209 Taumatină II 22293
<i>Compoziție</i>	Nu mai puțin de 16 % nitrogen pe bază de substanță uscată, echivalent a nu mai puțin de 94 % proteine (N × 5,8)
Descriere	Cremă inodoră, cu gust dulce puternic, aproximativ de 2 000-3 000 de ori mai dulce decât zaharoza

▼ B

Identificare	
<i>Solubilitate</i>	Foarte solubil în apă și insolubil în acetonă
Puritate	
<i>Pierdere la uscare</i>	Nu mai mult de 9 % (105 °C la greutate constantă)
<i>Carbohidrați</i>	Nu mai mult de 3 % exprimat pe bază de greutate proprie
<i>Cenușă sulfatată</i>	Nu mai mult de 2 % exprimat pe bază de greutate proprie
<i>Aluminiu</i>	Nu mai mult de 100 mg/kg exprimat pe bază de greutate proprie
<i>Arsenic</i>	Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Plumb</i>	3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Criterii microbiologice</i>	Număr total de aerobi: max. 1 000/g <i>E.Coli</i> : absent în 1 g

E 959 – DIHIDROCHALCON DE NEOHESPERIDINĂ

Sinonime	Neohesperidină dihidrocalcon, NHDC, hesperedin dihidrocalcon-4'-β-neohesperidosid, neohesperidină DC
Definiție	
<i>Denumire chimică</i>	2-O-α-L-ramnopiranosil-4'-β-D-glucopiranosil hesperitin dihidrocalcon; obținut prin hidrogenarea catalitică a neohesperidinei
<i>Einecs</i>	243-978-6
<i>Număr E</i>	E 959
<i>Formulă chimică</i>	C ₂₈ H ₃₆ O ₁₅
<i>Masă moleculară relativă</i>	612,6
<i>Compoziție</i>	Conținut nu mai mic de 96 % pe bază anhidră
Descriere	Pudră cristalină, adesea albă, cu miros caracteristic, având un gust caracteristic dulce. Aproximativ de 1 000-1 800 de ori mai dulce decât zaharoza
Identificare	
<i>A. Solubilitate</i>	Ușor solubil în apă caldă, foarte greu solubil în apă rece, practic insolubil în eter și benzen și în etanol
<i>B. Absorbție maximă de ultra-violete</i>	282 la 283 nm pentru o soluție de 2 mg în 100 ml metanol
<i>C. Testul Neu</i>	Se dizolvă aproximativ 10 mg de neohesperidină DC în 1 ml metanol, se adaugă 1 ml de soluție metanolică, 1 % de 2-aminoetil difenil borat. Se obține o culoare galben strălucitor
Puritatea	
<i>Pierdere la uscare</i>	Nu mai mult de 11 % (105 °C, 3 ore)
<i>Cenușă sulfatată</i>	Nu mai mult de 0,2 % exprimată raportat la substanța uscată
<i>Arsenic</i>	Nu mai mult de 3 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Plumb</i>	Nu mai mult de 2 mg/kg raportat la substanța uscată
<i>Metale grele</i>	Nu mai mult de 10 mg/kg exprimat ca Pb raportat la substanța uscată

▼ M5**E 962 SARE DE ASPARTAM-ACESULFAM**

Sinonime	Aspartam-acesulfam, sare de aspartam-acesulfam
Definiție	Sarea se prepară prin încălzirea unei soluții cu pH acid de aspartam și acesulfam K în proporție de 2:1 (greutate/greutate) și permiterea cristalizării. Potasiul și umiditatea se elimină. Produsul este mai stabil decât aspartamul singur

▼ **M5**

Denumire chimică	Sarea de 2,2-dioxid de 6-metil-1,2,3-oxatiazină-4(3H)-onă a acidului L-fenilalanil-2-metil-L- α -aspartic
Formulă chimică	$C_{18}H_{23}O_9N_3S$
Greutate moleculară	457,46
Compoziție	63,0 % până la 66,0 % aspartam (bază uscată) și 34,0 % până la 37 % acesulfam (formă acidă pe bază uscată)
Descriere	Pudră cristalină, albă, inodoră
Identificare	
A. Solubilitate	Puțin solubilă în apă, ușor solubilă în etanol
B. Factor de transmisie	Factorul de transmitere al unei soluții de 1 % în apă, determinat într-o celulă de 1 cm la 430 nm cu un spectrofotometru corespunzător folosind ca referință apa, este nu mai mic de 0,95, echivalentă unei absorbante de nu mai mult decât aproximativ 0,022
C. Rotație specifică	$[\alpha]_D^{20} = + 14,5^\circ$ până la $+ 16,5^\circ$ Se determină la o concentrație de 6,2 g în 100 ml de acid formic (15N) în termen de 30 de minute de la prepararea soluției. Rotația specifică calculată se împarte la 0,646 pentru a corecta conținutul de aspartam al sării de aspartam-acesulfam.
Puritate	
Pierdere la uscare	Nu mai mult de 0,5 % (105 °C, patru ore)
5-Benzil-3,6-dioxo-2-piper-acid azineacetic	Nu mai mult de 0,5 %
Plumb	nu mai mult de 1 mg/kg